NGŨ UẨN GIAI KHÔNG

Tựa đề bài viết được trích ra từ phần vào đầu của phẩm kinh trí tuệ siêu việt, Thần chú Bát Nhã Tâm Kinh: QUÁN TỰ TẠI BỒ TÁT HÀNH THÂM BÁT NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA THỜI, CHIẾU KIẾN NGŨ UẨN GIAI KHÔNG, ĐỘ NHẤT THIẾT KHỔ ÁCH.

Uẩn: là tích tụ, do các duyên tập hợp hình thành Ngũ uẩn: Sắc-Thọ-Tưởng-Hành-Thức. Tất cả đều là khách thể, không thật có, do nhân duyên giả hợp mà thành, nên gọi là giai không.

"Cái này có thì cái kia có, cái này sinh thì cái kia sinh, TRÙNG TRÙNG DUYÊN KHỞI" của tinh thần Hoa Nghiêm, đã xây dựng nên tư tưởng Tánh Không Bát nhã.

- Sắc uẩn:

Những vật chất hiện hữu, mà chúng ta dùng mắt nhìn thấy được, nó được hình thành bởi tứ đại: Địa-Thủy-Hỏa-Phong (Đất–Nước-Lửa-Gió), bốn tố chất này, làm nhân làm duyên với nhau, cấu tạo nên.

Cuốn sách đang đặt trước mắt, nếu tách rời nó ra. Trang bìa riêng, trang một riêng, trang hai riêng, trang ba riêng v.v… thì nó còn được gọi là cuốn sách hay không ?

Trang sách, nếu không có mực in, không có những con chữ, không có cổ máy, không có công nhân, không có ý tưởng của người cầm viết, thì có hình thành nên trang sách không ?

Trang giấy, nếu không có cây tre, không có thợ rừng, không có phương tiện vận chuyển, không có cổ máy, không có công nhân, thì có hình thành nên trang giấy không ?

Cây tre, nếu không có mầm măng, không được mọc ra trên đất, không có nước, không có hơi ấm, không có không khí… vun bồi sức sống, thì thử hỏi mầm măng có được trưởng thành và cây tre có được tồn tại, để rồi được người ta mang về nhà máy, tạo nên những trang giấy trắng ngà ?

- Thọ uẩn:

Thọ là cảm nhận. Mắt-Tai-Mũi-Lưỡi-Thân-Ý, sáu căn tiếp xúc với sáu trần: Sắc-Thinh-Hương-Vị-Xúc–Pháp, tạo nên cảm giác (Thức: phân biệt).

Cái cảm giác này, không tự độc lập mà có, mà nó được hợp thành bởi: Căn-Trần-Thức.

Tay chúng ta tiếp xúc với một vật thể, tạo nên một cảm giác trơn láng mịn màng, làm cho chúng ta thọ nhận thích thú.

- Tưởng uẩn:

Hồi tưởng lại quá khứ, toan tính trong hiện tại, tưởng tượng mưu sự cho tương lai. Tất cả đều là cái bóng – mộng ảo được Tưởng uẩn vẽ nên.

- Hành uẩn:

Suy tư, là một hành trình của niệm tưởng, nó được diễn tiến luôn luôn, sinh diệt vô cùng. Nó không có đầu tiên và cũng không có kết thúc, nó được thay đổi liên tục, nên gọi là Hành uẩn.

- Thức uẩn:

Thức, là sự hiểu biết – phân biệt. Một bóng hồng thoáng qua, người con trai cảm nhận, cô gái ấy có một nét đẹp kiều diễm, làm cho cậu chuếnh choáng cả tâm hồn.

Như vậy là Thức uẩn không thật có. Bởi do duyên khởi vọng tưởng, Căn tiếp xúc với Trần mà phát sinh ra Thức.

Trong kinh A-Hàm đức Phật đã dạy: "thân này là vô ngã". Vô ngã là không thật thể. Tinh thần Bát Nhã đã cho chúng ta thấy, Năm Uẩn là giả hợp,

tất cả đều do duyên sinh, nên nó vô ngã – giai không.

Cô gái bất chợt thoáng qua. Người con trai bàng hoàng rung động trước nét đẹp quyến rũ. Như vậy, cô gái là thật có, hay không thật có ?

Nếu nói là thật có, thì tại sao khi cô gái đi qua rồi, người con trai lại tiếc nuối ngẩn ngơ với khoảng không trống vắng.

Nếu nói rằng không, thì không thể được, bởi vì chàng trai mới vừa thấy cô gái thoáng qua trước mắt mình. Khi cô gái đến là có và khi cô gái đi là không.

Suốt bốn mươi chín ngày đêm ròng rả, thiền định dưới cội bồ đề, buông tầm mắt trãi rộng khắp sông Hằng, hết dòng nước này lặng lờ trôi qua, thì dòng chảy khác lại nối tiếp cuồn cuộn đến, nó liên tục sinh diệt đến vô cùng. Đức Phật đã chứng ngộ lý duyên sinh.Thiên ma hóa hiện ra những kiều nữ đến cám dỗ, cố tình làm thoái chí người tầm đạo. Nhưng đức Phật đã từ tốn: Ta đã

thấy rỏ rồi. Các người chỉ là những hợp chất với vô vàn kí sinh tanh hôi, được bao bọc bởi một túi da xinh xắn mong manh, thoa ướp - điểm tô bằng những hương hoa - sắc màu quyến rũ giả tạm, một mai rồi sẽ tàn phai theo năm tháng !

Nếu cuốn sách mà được tháo rời ra từng trang sách, nếu mỗi trang giấy được rã ra thành bột và trả về lại với tre rừng, thì chúng ta có còn gọi nó là cuốn sách nữa hay không ? Tất cả đều do nhân-duyên mà thành. Cái này làm nhân – làm duyên để tạo nên cái kia, cái kia làm nhân làm duyên để hình thành nên cái nọ. Như vậy, tánh của nó là không, là giả hợp mà chúng ta cứ ngỡ là thật có.

Người Huynh Trưởng (HT) Gia Đình Phật Tử, có công phu thực tập trí bát nhã siêu việt, quán chiếu tự tai, giác ngộ thật tướng, thẩm thấu được lý duyên sinh giả hợp – ngũ uẩn giai không, có còn cảm giác âu lo-sợ hãi-vui-buồn-sướng-khổ tác động, làm chi phối tâm thức hay không ? nếu

có ai đó khen mình đẹp đẽ xinh xắn – tài năng, thì tự mãn vui mừng hớn hở, và có ai đó chụp mũ - chê bai, thì tự ti buồn bã – khổ đau.

Người HT Phật tử (PT) chân chánh, có cuộc sống tục đế, nhưng không dễ dàng buông trôi đời mình trong dòng sống hỗn độn điên đảo, với ảo tưởng quyền lực vô ngã. Cái ganh đua của kẻ phàm phu, đang mãi mê lặn ngụp – chìm nghỉm trong ngã mạn, tham giận – si mê đến mụ mẫm, lăn lộn hơn thua đau khổ tột cùng.

Với tinh thần Hoa Nghiêm, bồ tát thấy chúng sinh khổ là mình khổ, thấy chúng sinh vui là mình vui. Người HT PT, thấy mọi người chung quanh với mình là một, tha nhân là những kẻ vong thân đáng thương ! Cho nên: QUÁN TỰ TẠI BỒ TÁT HÀNH THÂM BÁT NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA THỜI, CHIẾU KIẾN NGŨ UẨN GIAI KHÔNG, ĐỘ NHẤT THIẾT KHỔ ÁCH, mà trãi lòng từ bi rộng lớn, độ tận tất cả khổ ách, giải thoát hỏa trạch cho tự thân và tha nhân

GĐPT là tổ chức giáo dục, giáo dục mỗi nhân thân tự nổ lực thực tập đạt đến cứu cánh tuệ giác Bát Nhã, ngộ nhập tri kiến Phật. Bát nhã là Không. Tánh Không của Bát nhã, không phải với cái nhìn biên kiến – kiến thủ. Thấy có gọi là có, thấy không gọi là không (ngoan không), của cái nhìn hữu hạn. Không ở đây là không có chủ thể: "sắc tức thị không, không tức thị sắc"

Kinh A-hàm đức Phật đã dạy:

"Nhân duyên sở sanh pháp
"Ngã thuyết tức thị không
"Diệc danh vi giả danh
"Diệc danh trung đạo nghĩa"

Trí tuệ Bát nhã là cái nhìn thật tướng trung đạo, bản thể của các pháp là không, thập bát giới đều là giả danh - vô ngã, tất cả do nhân duyên giả hợp mà thành. Thắp sáng được trí tuệ bát nhã rộng lớn, là xua tan được bóng đêm đau khổ. Vô minh tắt ngắm thì phiền não không còn.

HT PT, là người đang sống trong tục đế, với chí nguyện dấn thân nhập thế, tự giác – giác tha, tinh tấn thực tập, chiếu kiến ngũ uẩn giai không, hành thâm Ma-ha bát-nhã ba-la-mật-đa, an trú niết bàn tịch tịnh, tự tại thỏng tay vào chợ, thực hành hạnh nguyện giáo dục độ sinh, hướng dẫn đàn em kế vãng khai lai, thành toàn sứ mệnh truyền đăng tục diệm, trung thành với tổ chức GĐPTVN, tuân thủ với sự sáng suốt đầy tuệ giác của BHD Trung ương, đang im lặng sấm sét, tĩnh tại vô úy, nổ lực tài tình, cùng nhau chung sức, giữ vững tay chèo trước phong ba ma chướng, đang tạo nên biến cố, cố tình làm cho con thuyền đạo pháp nghiêng ngữa chong chênh , làm nhứt nhối biết bao tấm lòng có tâm huyết - lương tri !!!...

Pennsauken-NJ, 29112552-12252008

Phan Văn Huy Tâm